

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/45/2018
Identifikačné číslo spisu: 7015200911
Dátum vydania rozhodnutia: 24.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7015200911.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu, JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Sone Langovej, v právnej veci žalobkyne: Nemocnica Košice - Šaca, a.s. 1. Súkromná nemocnica, Lúčna 57, 040 15 Košice - Šaca, IČO: 36 168 165, proti sťažovateľovi (predtým žalovanému): Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Predsedníčka úradu, so sídlom Žellova 2, 829 24 Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovanej, č. ZS 804/00002/2015/R z 25.05.2015, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/98/2015-92 zo dňa 27. októbra 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/98/2015-92 zo dňa 27. októbra 2017, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k. 7S/98/2015-92 zo dňa 27. októbra 2017zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. d/, e/ a g/ SSP rozhodnutie žalovaného č. ZS 804/00002/2015/R z 25.05.2015 (ďalej aj „rozhodnutie žalovaného“), ktorým zamietol rozklad žalobkyne a obsahovo potvrdil prvostupňové rozhodnutie č. ZS 804/00002/2015 zo dňa 18.03.2015 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobkyni priznal právo na úplnú náhradu trov konania. Prvostupňovým rozhodnutím bola žalobcovi podľa § 18 ods. 1 písm. b/ bod 1, § 50 ods. 2 písm. a/ a § 64 ods. 2 písm. b/ ods. 5 zákona č. 581/2004 Z.z., poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti - žalobkyni, uložená pokuta vo výške 2 000,- € za porušenie § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z., t.j. za porušenie povinnosti poskytnúť zdravotnú starostlivosť správne Porušenie povinnosti poskytnúť zdravotnú starostlivosť správne podľa výroku rozhodnutia žalovaného spočíva v tom, že „manažment pacienta pri zhoršovaní brušnej symptomatológie počas hospitalizácie na Chirurgickej klinike účastníka konania v období od 31.01.2014 do 01.02.2014 nebol realizovaný v dostatočnom rozsahu. Pri zhoršení stavu a zvýraznení bolesti neboli realizované kontrolné a doplňujúce vyšetrenia. Pri zhoršovaní etiologicky nejednoznačnej brušnej symptomatológie bol pacientovi neštandardne podaný opiát. Pri prewarfarinizácii mal pacient ordinovaný Fragmin, pričom nebola vykonaná kontrola koagulácie. Rozšírená pulmonálna resuscitácia nebola u pacienta dňa 01.02.2014 realizovaná v súlade s platnými odbornými odporúčaniami Európskej rady pre resuscitáciu (ERC) z roku 2010.“

2. Správny súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou - pobočka Košice (ďalej aj len „Úrad, pobočka“), na základe podnetu Mgr. L. L., dcéry nebohého pacienta, F. G., postupujúc podľa zákona č. 581/2004 Z.z., realizoval výkon dohľadu na mieste u poskytovateľa zdravotnej starostlivosti (žalobkyne) s predmetom výkonu dohľadu - prešetrenie poskytovanej zdravotnej starostlivosti nebohému F. G.. Žalobca predložil správny orgán prvého stupňa písomné stanovisko z 18.02.2014 k obsahu protokolu č. PO 292/2014 o vykonanom dohľade zo dňa 06.02.2014, týkajúce sa prešetrenia správnosti poskytnutia zdravotnej starostlivosti pacientovi, F. G., v ktorom zdôvodnil postup pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti uvedenému pacientovi. V ďalšom priebehu výkonu dohľadu nad zdravotnou starostlivosťou, prvostupňový správny orgán dňa 23.04.2014 vystavil objednávku na vypracovanie odborného stanoviska konzultantovi, MUDr. K. H., PhD. ako lekárke s odbornou spôsobilosťou na výkon špecializovaných pracovných činností v odbore anestéziológia a intenzívna medicína a s rovnakým dátumom expedoval uvedenej prizvanej osobe aj žiadosť o konzultačnú činnosť. Odborné stanovisko MUDr. K. H., PhD, prednostky Kliniky anestéziológie a intenzívnej medicíny Fakultnej nemocnice Trnava z 19.05.2014, žalobca v ďalšom priebehu výkonu dohľadu napadol tak z obsahových, ako aj z procedurálnych dôvodov, keďže uvedené odborné stanovisko bolo predložené správny orgán prvého stupňa skôr, ako bol žalobca vyzvaný, aby sa ako účastník konania vyjadril k možnej zaujatosti osoby prizvanej k výkonu dohľadu. Žalobca z daného procesnoprávneho stavu vyvodil konštatovanie, že „akokoľvek odôvodnené námietky zaujatosti by neboli správny orgánom akceptované, nakoľko si správny orgán odborné stanovisko u odborného konzultanta objednal a zaplatil zaň oveľa skôr, než počkal na zákonnú lehotu, v ktorej sa účastník konania vyjadruje k zaujatosti osoby prizvanej výkonom dohľadu“.

3. Žalobca následne doručil Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pobočka Košice, podanie z 03.06.2016, v ktorom namietal zaujatosť MUDr. K. H., PhD., poukazujúc pritom na obsah jej posudku. Žalovaný správny orgán rozhodnutím z 09.06.2014 rozhodol o nevyklúčení osoby oprávnenej na výkon dohľadu z výkonu dohľadu so zdôvodnením, že účastník konania nepreukázal v súlade s § 44 ods. 1 zákona č. 581/2004 Z.z. skutočnosti, ktoré by so zreteľom na vzťah osoby k veci, k dohliadanému subjektu, alebo k jej zamestnancom, mohli vyvolať pochybnosti o jej nezaujatosti. Odborné závery vyplývajúce z posudku MUDr. K. H., PhD, tak boli následne, popri iných dôkazoch, skutkovým základom pre vyvodenie administratívnej zodpovednosti voči žalobcovi. Žalobkyňa namietala aj zistenia uvedené v protokole č. 157/2014 o vykonanom dohľade adresované správny orgán prvého stupňa 25.06.2014, obsahom ktorých v bode 2 (námietky voči nedostatkom vytýkaným v časti poskytovanej zdravotnej starostlivosti v oblasti anestéziológie a resuscitácie) žalobca odborne argumentoval odbornými poznatkami z oblasti lekárskej vedy (publikácia názoru Dr. Zachary Goldberger, Univerzita Washington - Lanced Medical Journal, 2013) a reagoval na závery, ktoré priznaná odborná konzultantka formulovala vo vzťahu k ňou tvrdenému nesprávnemu postupu pri anestézii a resuscitácii liečeného pacienta.

4. Krajský súd skonštatoval, že žalobkyňa od samotného počiatku výkonu dohľadu reagovala na obsah záverov prizvaných odborných konzultantov námietkami odbornej povahy, opierajúcimi sa o aktuálne poznatky lekárskej vedy, čo konkrétne špecifikoval vo svojich jednotlivých podaniach. Požiadavka žalobcu v rozklade, o možnosť zadováženia znaleckého posudku na vlastné náklady, nebola žalovaným akceptovaná v rozpore s ustanovením § 3 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len správny poriadok). Uviedol, že ak sa vyskytnú v rámci dokazovania a hodnotenia jeho výsledkov do popredia otvorené otázky, účastníkom konania namietané dôkazné postupy a predkladanie nárokov smerujúcich k objektivizácii dôkazných zistení, tak je povinnosťou správnych orgánov vo sfére správneho trestania reagovať na ne zákonom daným spôsobom. Žalobcom namietaný časovo nesúladný spôsob nominovania odbornej konzultantky pre oblasť anestéziológie, minimálny časový priestor daný žalobcovi žalovanou v štádiu odvolacieho konania na oboznámenie sa s obsahom konania a možnosť predloženia dôkazov v odvolacom konaní a predovšetkým odmietnutie ďalšieho dôkazného postupu vo veci ustanovením znalca, prípadne prizvaním ďalšieho odborného konzultanta (v záujme objektívneho zistenia stavu veci) priamo vyplývajúci z obsahu administratívneho spisu, predstavujú porušenie princípov spravodlivosti administratívneho konania a práva účastníka na taký obsah a priebeh konania

pred správnym orgánom, ktorý zodpovedá aj hore citovaným ustanoveniam Ústavy SR.

5. Krajský súd zdôraznil, že podľa ustálenej judikatúry NS SR a ÚS SR nie je úlohou súdu v rozhodovacom procese pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotno-právne a procesno-právne predpisy (napr. nález Ústavného súdu SR č.k. II. ÚS 127/07-21 a rozsudky NS SR, č.k. 6 Sžo/84/2007, 6 Sžo/98/2008, 1 Sžo/33/2008 atď.). Zároveň judikatúra Najvyššieho súdu SR vzťahujúca sa na kontrolnú činnosť Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou pri jej poskytovaní podľa zákona č. 576/2004 Z.z. a zákona č. 581/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov a s ňou súvisiace administratívne konania podľa procesno-právnych podmienok uvedených v Správnom poriadku, reaguje opakovane, s prihliadnutím na individuálnosť a špecifiká každej preskúmvanej právnej veci pred správnym súdom, aj na danú veľmi citlivú právnu tému požiadavky účastníka konania v rámci administratívneho konania na znalecké dokazovanie. Závery správneho súdu tak často reagujú, napr. na dôkaznú pasivitu žalobcu v priebehu administratívneho konania, nespornosť odborných záverov v odborných posudkoch - stanoviskách v administratívnom konaní, ale aj na nedostatočne zistený skutkový stav súvisiaci s vyodením administratívno-právnej zodpovednosti voči žalobcom ako poskytovateľom zdravotnej starostlivosti. Zohľadňujúc aj uvedenú judikatúru (napr. rozsudky NS SR č.k. 3 Sad/12/2009 z 18.02.2010, 10 Sžo/21/2014 z 15.04.2015, 4 Szd/1/2009 z 28.04.2010, 10 Sžo/51/2014 zo 17.06.2015, 1 Szd/2/2013 z 18.03.2014 a iné) súd konštatoval v preskúmvanej právnej veci dôvodnosť žalobných námietok.

6. Krajský súd citoval dôvody obsiahnuté v rozsudku NS SR č.k.1Szd/2/2013, v obsahovo obdobnej právnej veci, v zmysle ktorých (okrem iného), ak súdu na posúdenie rozhodných skutočností, ktoré vychádzajú z odborných znalostí, jeho znalosti nepostačujú, potom musí vychádzať z odborných podkladov zadovaných najmä účastníkom konania. Pre riadnu aplikáciu skutkovej podstaty obsiahnutej v ustanovení § 4 ods. 3 zák.č. 576/2004 Z.z. spočívajúcu v tom, že žalobkyňa nevykonala všetky zdravotné úkony, aby splnila postup lege artis, je popri vymedzení subjektu, subjektívnej stránky a objektu deliktu veľký dôraz kladený na objektívnu stránku tohto deliktu, t.j. konanie, ktorého dôsledkom je nezvratný záver o tom, že zdravotná starostlivosť nebola poskytnutá hore opísaným spôsobom. V procese hľadania odpovede na otázku, či zdravotná starostlivosť bola pacientovi poskytnutá postupom lege artis, je nutné preverovať celý postup, t.j. samotný spôsob poskytovania zdravotnej starostlivosti v súvislosti s miestom a časom. V spore sa od správneho súdnictva požaduje, aby s vysokou pravdepodobnosťou, ktorá takmer hraničí s istotou vyslovil, kto má pri obhajovaní svojich medicínskych postupov pravdu. Takto sformulovaný úkon je pre Najvyšší súd nespĺniteľný, lebo z jeho strany ide o poskytnutie prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia, t.j. vrátane samotného procesu zisťovania skutkového stavu a jeho výsledku. Je nepochybné, že tento výsledok, t.j. presné a úplné zistenie skutkového stavu je medzi účastníkmi súdneho konania po odbornej stránke sporné a jeho spornosť mal najneskôr žalovaný odstrániť jemu dostupnými právnymi prostriedkami.

7. Krajský súd v rozsudku reagoval na námietku žalovaného o povinnosti aplikácie tzv. koncentračnej zásady v danom type administratívneho konania s nemožnosťou aplikácie predpisu o správnom konaní. V tejto súvislosti poukázal na dikciu § 77 zákona č. 581/2004 Z.z. a z nej vyplývajúce procesnoprávne závery o povinnom procesnom uplatnení správneho poriadku na konanie aj podľa uvedeného zákona pri ukladaní sankcií za porušenie povinnosti poskytovať zdravotnú starostlivosť správne, podľa § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z.. Z obsahu administratívneho spisu navyše vyplýva, že žalobca naplnil koncentračnú právnu zásadu vznesením námietok proti prvotným zisteniam, ktoré boli podkladom pre začatie správneho konania podľa správneho poriadku, teda už v štádiu pred začatím administratívneho konania.

8. Žalobkyňa na preukázanie dôvodnosti svojich tvrdení uvedených v žalobe založila do spisu posudok č. 48/2016 vo veci posúdenia poskytnutia zdravotnej starostlivosti F. G., podaný Inštitútom forenzných medicínskych expertíz forensic.sk z 23.02.2016, ale aj judikatúru vzťahujúcu sa na preskúmvanú právnu vec (rozsudok NS SR č.k. 6Sžo/150/2009 z 18.05.2010). Takýto postup účastníka súdneho preskúmvacieho konania žalobkyne nie je porušením zásady pôvodne obsiahnutej v § 250b ods. 1

O.s.p., v nadväznosti na ustanovenie § 249 ods. 2 O.s.p. premietnutej aj do Správneho súdneho poriadku (§ 181 ods. 1, § 182 ods. 1 písm. e/, § 183 SSP), znamenajúcej povinnosť vzniesť žalobné námietky v lehote do dvoch mesiacov od oznámenia preskúmaného administratívneho rozhodnutia. Ustálená judikatúra správnych súdov v Slovenskej republike totiž zásadne rozlišuje uvádzanie nových žalobných námietok v priebehu súdneho preskúmanacieho konania na jednej strane a konkretizáciu už vznesených žalobných námietok na strane druhej, ako tomu bolo v tomto prípade.

9. Závery znaleckého posudku č. 48/2016 predloženého žalobcom v priebehu súdneho konania len potvrdzujú potrebu kontroly a objektivizácie dôkazného stavu veci, z ktorého vychádzal správny orgán prvého stupňa pri formulovaní svojich dôkazných záverov a ktoré si osvojil aj žalovaný bez akceptovania dôkazných návrhov žalobcu a náležitého odôvodnenia druhostupňového rozhodnutia aj v tej časti, v ktorej odmietol ďalšie dokazovanie vo veci. Pokiaľ totiž žalovaný v preskúmanom rozhodnutí z 25.05.2015 uviedol argumenty pre ktoré odmietol vykonať vo veci znalecké dokazovanie, išlo iba o všeobecnú argumentáciu poukazujúcu na istú časť judikatúry NS SR k preskúmanej právnej problematike, nie však o vyčerpávajúci spôsob vypořádania sa s dôkaznými návrhmi žalobcu.

10. Na základe uvedených dôvodov Krajský súd v Košiciach dospel k záveru, že je potrebné preskúmané rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, v rámci ktorého vydá nové rozhodnutie pri rešpektovaní právnych záverov správneho súdu.

11. Voči rozsudku Krajského súdu v Košiciach podal žalovaný (ďalej aj „sťažovateľ“) v zákonom určenej lehote kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g/ a h/ S.s.p..

12. Uviedol, že v záujme nestranného a nezávislého posúdenia správnosti poskytnutia zdravotnej starostlivosti pacientovi podľa § 18 ods. 2, § 43 ods. 4 zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 581/2004 Z.z.“), prizval do procesu výkonu dohľadu doc. MUDr. K. D., odborníka v medicínskom odbore chirurgia a MUDr. K. H., PhD., odborníčku v medicínskom odbore anestéziológia a intenzívna medicína. O výsledkoch vykonaného dohľadu bol vyhotovený protokol č. 157/2014 zo dňa 29.05.2014, voči ktorému žalovaný podal námietky. Za účelom objektívneho a nezávislého posúdenia veci žalovaný požiadal prizvaných odborníkov o vypracovanie odborného stanoviska k predloženým námietkam, ktoré následne vyhodnotil a dňa 13.08.2014 prerokoval so žalobkyňou. Žalovaný teda postupoval podľa § 43 a nasl. zákona č. 581/2004 Z.z. Vo vyjadrení žalobkyne k upovedomeniu o začatí správneho konania bolo uvedené, že nesúhlasí so začatím správneho konania z dôvodu, že z jej strany nedošlo k porušeniu právnej povinnosti podľa § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 576/2004 Z.z.“). Žalobkyňa v prvostupňovom správnom konaní neuviedla žiadne nové alebo ďalšie medicínske odborné skutočnosti, ktoré by boli spochybnili alebo vyvrátili stanoviská prizvaných odborníkov. Nové alebo ďalšie medicínske odborné skutočnosti spochybňujúce alebo vyvracajúce stanoviská prizvaných odborníkov neboli uvedené ani v rozklade žalobkyne voči prvostupňovému rozhodnutiu, s ktorými by žalovaný mal povinnosť sa vypridať.

13. Listom zo dňa 28.05.2014 bola žalobkyňa oznámená možnosť vzniesť námietku zaujatosti voči osobe oprávnenej na výkon dohľadu. Žalovaný poukázal na ustanovenie § 44 ods. 1 až 5 zákona č. 581/2004 Z.z. účinného v čase vydania rozhodnutia o námietke zaujatosti zo dňa 09.06.2014. Uviedol, že v záujme zabezpečenia nestranného a nezávislého posúdenia veci priznanou odborníčkou, v snahe minimalizovať a predísť možnosti jej ovplyvňovania pri vypracovaní odborného stanoviska, bolo účelné oboznámiť žalobkyňu s odborným stanoviskom až po jeho vyhotovení a doručení žalovanému. Uvedený postup nepovažuje za nezákonný a žalobkyňa ním nemohla byť dotknutá na svojom práve obrany. Výdaniu rozhodnutia o nevyklúčení osoby oprávnenej na výkon dohľadu z výkonu dohľadu došlo z dôvodu nenaplnenia ustanovenia § 44 ods. 1 zákona, pričom žalobca v rámci námietok o zaujatosti MUDr. H. neuviedol žiadne skutočnosti ani dôkazy, ktoré by spochybňovali jej odbornú erudovanosť a ani postup pri vypracovaní jej odborného stanoviska. Uvedeným postupom nemohol ohroziť právo žalobcu na

obranu.

14. Vykonávanie dôkazov patrí podľa § 34 ods. 4 správneho poriadku správne orgánu a právo žalobkyne predkladať dôkazy a podieľať sa na objasňovaní skutkového stavu nemožno interpretovať tak, že správny orgán je povinný vyhovieť každému návrhu na vykonanie dôkazov. Žalovaný splnil svoju povinnosť odôvodniť nevyhoveniu návrhu na vykonanie dôkazov a uviedol, z akých dôvodov nevyhovel návrhu žalobcu na vypracovanie znaleckého posudku. V danej veci žalovaný prizval do procesu výkonu dohľadu dvoch nezávislých odborníkov, ktorí konštatovali zo strany žalobkyne pochybenie pri správnosti poskytnutej zdravotnej starostlivosti. Správny poriadok zároveň neurčuje počet, či dôležitosť dôkazných prostriedkov a správny orgán, nie je povinný sa vysporiadať s každou výhradou a námietkou účastníka konania, má povinnosť náležite zistiť skutkový stav veci a za týmto účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie a vykonať dokazovanie tak, aby mal zistené a preukázané všetky skutočnosti do takej miery, aby skutkový stav bol spoľahlivým základom pre rozhodnutie. Prizvaní odborníci sa vo svojich odborných stanoviskách riadne vysporiadali s námietkami žalobkyne a odborné závery boli žalovaným v napadnutých rozhodnutiach v dostatočnom rozsahu odôvodnené. Práve v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci boli prizvaní k výkonu dohľadu odborníci, ktorí nie sú zamestnancami žalovaného, hoci primárne dohľad vykonávajú zamestnanci úradu a prizvané osoby. Žalobkyňa nepredložila žiaden relevantný dôkaz, ktorým by bola spochybnená správnosť odborných záverov prizvaných odborníkov a neexistoval žiaden dôvod, aby za daného skutkového stavu žalovaný nariadil znalecké dokazovanie.

15. Sťažovateľ poukázal na právne názory Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrené v rozhodnutiach 5Sžo/37/2016 zo dňa 19.10.2017 a 10Sžo/2/2016 zo dňa 25.10.2017, ktorými sa za obdobného skutkového stavu veci rozhodlo v prospech žalovaného.

16. Sťažovateľ konštatoval, že právny zástupca žalobkyne dňa 27.05.2014, 30.07.2014 a 11.08.2014 využil právo nahliadnuť do spisu, z ktorého mu žalovaný vyhotovil fotokópie odborných posudkov. Žalobkyňa mala možnosť predložiť vlastný znalecký alebo iný odborný posudok už od 27.05.2014 do 25.05.2015. Žalobkyňa bola teda poskytnutý dostatočný časový priestor na doloženie znaleckého posudku. Žalobkyňa bola síce aktívna v prezentovaní svojich námietok a názorov, ale pasívna v snahe zabezpečiť si počas výkonu dohľadu a správneho konania vlastný relevantný dôkaz. Krajský súd v Košiciach z uvedeného dôvodu nemal prihliadnuť a pripustiť dôkaz predložený žalobkyňou v súdnom konaní.

17. Sťažovateľ nikdy netvrdil, že nedostatky v poskytovaní zdravotnej starostlivosti žalobkyne viedli k úmrtiu pacienta. Z výroku napadnutých rozhodnutí je jasné, že žalobca nebol sankcionovaný za to, že spôsobil úmrtie pacienta. Ak by krajský súd pristúpil ku konfrontácii zápisnice č. 157/2014 o prerokovaní námietok dohliadaného subjektu k Protokolu o vykonanom dohľade zo dňa 13.08.2014, spolu s výrokom napadnutých rozhodnutí a záveru znaleckého posudku č. 48/2016, v ktorom sa konštatuje, že žalobca nespôsobil úmrtie pacienta, tak by nemohol dospieť k tvrdeniu, že závery znaleckého posudku potvrdzujú potrebu kontroly a objektivizácie dôkazného stavu veci. Závery znaleckého posudku č. 48/2016, ktorého vypracovanie zadal žalobca, nemohli vyvrátiť ani spochybníť závery žalovaného, uvádzané v napadnutých rozhodnutiach. Závery znaleckého posudku sú vyslovené v kontexte následkov, ktoré u pacienta nastali neskôr, a za ktoré však žalobkyňa nebola žalovaným sankcionovaná. V tejto súvislosti poukázal na názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozsudku č.k. 6Sžo/115/2015 zo dňa 26.04.2017, ktorý za obdobného právneho a skutkového stavu veci rozhodol v prospech žalovaného. Bolo na krajskom súde, aby v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov pristúpil ku konfrontácii záverov znaleckého posudku s výrokmi napadnutých rozhodnutí. Sťažovateľ dospel k záveru, že konal v súlade so zákonom, jeho rozhodnutie obsahuje všetky náležitosti požadované právnymi predpismi.

18. Podľa názoru sťažovateľa, Krajský súd v Košiciach sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu a v tejto súvislosti poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Sžo/10/2008, 10Szd/1/2013, 10Sžo/21/2014, 10Sžo/51/2014, 6Sžo/115/2015, 5Sžo/37/2016,

10Sžo/72/2016, ktoré sú za daného právneho a skutkového stavu aplikovateľné aj na prejednávajúcu vec.

19. Sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd rozsudok Krajského súdu v Košiciach zrušil a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania.

20. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedla, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom krajského súdu uvedenom v rozsudku zo dňa 27.10.2017. Tvrdenia žalovaného neobstoja z dôvodu, že sa pridrižiava odborných stanovísk vypracovaných na základe dohôd o vykonaní práce, a teda sa jedná o závislú prácu vykonávanú vo vzťahu nadradenosti zamestnávateľa a podriadenosti zamestnanca podľa pokynov zamestnávateľa, v jeho mene, za mzdu alebo odmenu. Nerovnosť subjektov, ktoré boli účastníkmi správneho konania žalovaný prehľbil angažovaním fyzických osôb v rámci závislej práce za účelom vypracovania odborných stanovísk v kontexte s nerešpektovaním návrhov žalobkyne o objektivizáciu jej odborných argumentov.

21. Ďalším výrazným zásahom do jej práv bolo nerešpektovanie námietky zaujatosti voči odbornému konzultantovi, MUDr. H., ktoré okrem obsahu medicínskeho charakteru trpí aj vadami uvedenými v námietke a zvýraznením nerovnosti účastníkov správneho konania, s následkom obmedzenia priestoru pre obranu žalobcu, keď bolo možné podať námietky zaujatosti až v momente, keď žalovaný uzavrel dohodu o závislej činnosti a už disponoval s jej výsledkom. Ak mal žalovaný pochybnosti o nestrannosti konzultantky, mal angažovať bezúhonného človeka alebo akceptovať návrh na znalecké dokazovanie, náklady ktorého bol žalobca ochotný zdieľať spolu so žalovaným. Osoba súdneho znalca je najvyššou garanciou nestrannosti a objektivizácie posudzovaných skutočností. Na rozdiel od znalca, zodpovedá osoba v rámci závislej činnosti len za škodu spôsobenú zamestnávateľovi v zákonom určenom rozsahu. Podľa názoru žalobkyne, odborná relevantnosť výsledku práce súdneho znalca je úplne iná v porovnaní s výsledkom práce odborného konzultanta. Za účelom objektívneho posúdenia veci nechala žalobkyňa vypracovať znalecký posudok a z tohto dôvodu požiadala žalovaného o poskytnutie primeranej lehoty. Neakceptovaním tejto žiadosti a vydaním meritórneho rozhodnutia v neprímerane krátkom čase sa zásah do zákonom chránených práv žalobkyne vystupňoval do vyššej intenzity.

22. Podľa názoru žalobkyne, kasačná sťažnosť neobsahuje argumentáciu, ktorá by bola spôsobilá spochybniť postup krajského súdu pri vydaní predmetného rozsudku. Žalobkyňa ju považuje za účelovú a preto navrhla, aby kasačný súd potvrdil rozsudok Krajského súdu v Košiciach v plnom rozsahu.

23. Kasačnému súdu bolo dňa 24.10.2018, v reakcii na vyjadrenie žalobkyne ku kasačnej sťažnosti doručené doplnenie kasačnej sťažnosti, v ktorej žalovaný zopakoval svoj právny názor vyjadrený v kasačnej sťažnosti. Predmetné podanie bolo doručené kasačnému súdu po uplynutí lehoty podľa § 443 S.s.p., a preto na dôvody, ktoré by mohli rozšíriť body kasačnej sťažnosti, kasačný súd nepríhliadal.

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S.s.p.), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania, bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) preskúmal vec v rozsahu kasačnej sťažnosti a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

25. Podľa § 2 ods. 1 a 2 S.s.p. v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

26. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. poskytovateľ je povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy.

27. Podľa § 50 ods. 2 písm. a/ zákona č. 581/2004 Z.z., ak úrad pri výkone dohľadu nad poskytovaním zdravotnej starostlivosti zistí, že zdravotná starostlivosť nebola poskytnutá správne, podľa závažnosti zistených nedostatkov a ich následkov môže uložiť poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti pokutu (§ 64 ods. 2).

28. Podľa § 64 ods. 2 zákona č. 581/2004 Z.z. úrad môže uložiť poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti za podmienok ustanovených v § 50 ods. 2 pokutu až do výšky

a) 3 319,- €, ak ide o fyzickú osobu,

b) 9 958,- €, ak ide o právnickú osobu.

29. Podľa § 3 ods. 1 Správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

30. Podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

31. Podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

32. Podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

33. Podľa § 34 ods. 4 Správneho poriadku vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu.

34. Podľa § 34 ods. 5 Správneho poriadku správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

35. Podľa § 36 Správneho poriadku, ak je pre odborné posúdenie skutočností dôležitých pre rozhodnutie potrebný znalecký posudok, správny orgán ustanoví znalca. Proti rozhodnutiu o ustanovení znalca sa možno odvolať.

36. Žalobca v podanej žalobe namietal nedostatočne zistený skutkový stav, z dôvodu nenariadenia kontrolného znaleckého dokazovania a nevylúčenia prizvaného odborného konzultanta, MUDr. K. H. PhD, z výkone dohľadu.

37. V prejednávanej veci bolo teda povinnosťou kasačného súdu posúdiť zákonnosť postupu žalovaného v správnom konaní ako i preveriť, či v prejednávanej veci orgán verejnej správy dostatočne zistil skutkový stav odôvodňujúci závery prijaté v jeho rozhodnutí.

38. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že na základe podnetu dcéry pacienta, F. G., vykonal žalovaný u žalobkyne dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktorá bola poskytnutá pacientovi v období od 31.01.2014 do 01.02.2014, u ktorého došlo počas hospitalizácie k úmrtiu. O výkone dohľadu bola žalobkyňa informovaná podaním zo dňa 06.02.2014.

39. V spise sa nachádza príslušná zdravotná dokumentácia zomrelého pacienta, list o prehliadke mŕtveho zo dňa 4. februára 2014, z ktorého vyplýva príčina smrti - vykrvácanie do brušnej dutiny.

40. Do konania bol v marci 2014 prizvaný odborný konzultant, Doc. MUDr. K. D., CSc., lekár s

odbornou spôsobilosťou na výkon špecializovaných pracovných činností v špecializačnom odbore chirurgia, na vypracovanie odborného stanoviska.

41. Dňa 07.04.2014 MUDr. D. predložil žalovanému svoje odborné stanovisko, v ktorom poukázal na pochybenie žalobkyne pri poskytnutí zdravotnej starostlivosti z dôvodu, že pacientovi malo byť už pri prijíme na hospitalizáciu dňa 31.01.2014 urobené CT brucha. Náhle zhoršenie zdravotného stavu v nočných hodinách dňa 01.02.2014 mohlo viesť službukonajúceho lekára k podozreniu na vážnejšie ochorenie a možnú komplikáciu prijatej pracovnej diagnózy. Okrem klinického vyšetrenia mali byť urgentne vykonané adekvátne zobrazovacie a laboratórne vyšetrenia, ktoré vo svojej správe popísal. Vyjadril názor, že v žiadnom prípade nemali byť za daného stavu podané opiáty na utlmenie bolesti. Bezprostrednou príčinou smrti bola dvojdobá ruptúra sleziny s masívnym hemoperitoneom. Záchrana života pacienta s uvedenou diagnózou si vyžadovala urgentný chirurgický výkon, pričom ani ten nemusí byť zárukou záchrany života, keďže príhoda prebieha perakútne. V závere konzultant skonštatoval pochybenia, a to, že žalobkyňa nevykonala u pacienta CT vyšetrenia brucha už v 1. deň hospitalizácie, nevykonala urgentnú realizáciu zobrazovacích vyšetrovacích metód pri náhlom zhoršení zdravotného stavu v noci dňa 01.02.2014 a okamžite nevyšetrila aktuálne laboratórne parametre, najmä krvný obraz a hemokoagulačné parametre. Pochybenie videl aj v podaní opiátov po predchádzajúcom podaní spasmolytík, ktoré nemali efekt z hľadiska kupírovania bolesti pri náhlom zhoršení stavu. Proces diagnostiky a liečenia pacienta z tohto hľadiska vyhodnotil ako nedostatočný.

42. O konzultačnú činnosť bola požiadaná aj MUDr. K. H., PhD., lekárka s odbornou spôsobilosťou na výkon špecializovaných pracovných činností v špecializovanom odbore anestéziológia a intenzívna medicína. Dňa 23.05.2014 predložila žalovanému odborné stanovisko konzultanta v ktorom konštatovala, že resuscitačná a intenzívna starostlivosť o pacienta v Nemocnici Košice - Šaca, a. s. nebola vykonaná lege artis podľa odporúčaných postupov, zo strany anestéziológov prišlo porušeniu § 4 ods. 3 zákona o zdravotnej starostlivosti č. 576/2004 Z.z.. V závere svojho stanoviska konzultantka uviedla, že zo strany žalobkyne došlo k nedostatočnej diagnostike, keď neboli vykonané kontrolné laboratórne a zobrazovacie vyšetrenia, ktoré by ozrejmili základný problém v čase podania analgetík pri ruptúre sleziny a krvácaní do brušnej dutiny. Podanie lieku Dolsin vyhodnotila ako absolútne nevhodné z dôvodu dekompenzácie vitálnych funkcií. V danom prípade bola nesprávne vykonávaná aj resuscitácia. Záznam anestéziológa, nachádzajúci sa v dokumentácii bol v rozpore s údajmi, ktoré uvádzali chirurgovia a námestník pre LPS. Konzultantka skonštatovala, že pacientovi mali byť vykonané kontrolné vyšetrenia, mala byť vykonaná dôkladná diagnostika s následným vyšetrením dutiny brušnej.

43. Žalobkyňa sa oboznámila s obsahom odborných stanovísk prizvaných konzultantov v rámci nahliadnutia do spisu dňa 27.05.2014, kedy jej bola odovzdaná ich fotokópia.

44. O prizvaní odborných konzultantov do konania, za účelom podania odborného stanoviska, bola žalobkyňa písomne informovaná. V určenej lehote podala námietku zaujatosti voči MUDr. K. H., PhD. Svoju námietku odôvodnila tým, že forma uvádzaných odborných argumentov v stanovisku konzultanta u neho vzbudzuje pochybnosti o nezaujatosti a nestrannosti. Podľa jej názoru sa prizvaný odborný konzultant zhostil úlohy komplexného multidisciplinárneho posúdenia poskytnutia zdravotnej starostlivosti, za použitia beletristického štýlu výkričníkov a rečníckych otázok. Voči odbornosti konzultantky, vzťahu k veci alebo účastníkom konania, námietky nevzniesol.

45. O vznesenej námietke zaujatosti rozhodol žalovaný dňa 09.06.2014 tak, že namietaná odborná konzultantka nie je vylúčená z vypracovania odborného stanoviska vo veci. Svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ustanovenie § 44 ods. 1 zákona č. 581/2004 Z.z. tým, že účastník konania nepreukázal skutočnosti, ktoré by so zreteľom na vzťah osoby k veci, k dohliadanému subjektu alebo k jeho zamestnancom mohli vyvolať pochybnosti o jeho nezaujatosti.

46. Dňa 29.05.2014 bol vypracovaný protokol č. 157/2014 o vykonanom dohľade. Po popise zdravotnej dokumentácie, odborných stanovísk, žalovaný konštatoval porušenie § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. zo strany žalobkyne pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti F. G.. Žalobkyňa prevzala protokol dňa

13.06.2014. Žalobkyni bola určená lehota 10 pracovných dní na podanie písomných námietok k záverom protokolu.

47. Kasačný súd skonštatoval, že v rámci námietok k zisteniam uvedeným v protokole č. 157/2014, žalobkyňa odôvodňovala svoj postup pri liečbe predmetného pacienta tým, že zvolený postup odôvodňoval stanovenú diagnózu - akútnu divertikulitídu v dolnej časti hrubého čreva, a z tohto dôvodu neboli vykonané kontrolné odbery a CT vyšetrenie. Pacient v danom prípade nevykazoval objektívne známky krvácania do dutiny brušnej a bol po celý čas hospitalizácie stabilizovaný. Celá hospitalizácia trvala cca 27 hodín a v prípade stabilizovaného pacienta a negatívneho USG, nebol dôvod v takom krátkom intervale vyšetrenia opakovať a indikovať CT vyšetrenie.

48. K námietkam vzneseným žalobkyňou k zisteniam uvedeným v protokole sa vyjadril odborný konzultant MUDr. D.. V podaní zo dňa 14.07.2014 uviedol, že ak by aj akceptoval námietku, že pri USG vyšetrení bola slezina dobre a dostatočne vizualizovaná, náhle zhoršenie zdravotného stavu pacienta so zhoršením abdominálnej symptomatológie dňa 01.02.2014 o 02.45 hod., malo ošetrojúceho lekára viesť k podozreniu na vážnejšie ochorenie odohrávajúce sa v brušnej dutine, prinajmenšom na možnú komplikáciu pracovnej diagnózy. Preto mali byť okrem klinického vyšetrenia vykonané adekvátne zobrazovacie a laboratórne vyšetrenia. Opakované USG a CT vyšetrenie malo z hľadiska monitoringu pri diagnóze pacienta rozhodujúci význam aj z hľadiska operácie. Trval na všetkých svojich odborných stanoviskách uvedených v správe zo dňa 04.04.2014 a trval na názore, že proces diagnostiky a liečby pacienta žalobkyňou považuje za nedostatočný. MUDr. H. vo svojom vyjadrení k námietkam v závere uviedla, že tieto sú čiastočne neopodstatnené a naďalej trvá na tom, že priebeh KPR nebol vykonávaný odporúčanými postupmi. Stanoviská konzultantov si žalobkyňa prevzala dňa 10.08.2014 pri nahliadnutí do spisu vo forme fotokópií. Dňa 13.08.2014 bola spísaná zápisnica o prerokovaní námietok dohliadaného subjektu.

49. Po ukončení výkonu dohľadu, bolo dňa 18.03.2015 vydané prvostupňové rozhodnutie č. ZS 804/00002/2015, ktorým bola žalobkyni uložená pokuta 2 000,- € za porušenie § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z. Porušenie spočívalo v tom, že manažment pacienta pri zhoršovaní brušnej symptomatológie počas jeho hospitalizácie na chirurgickej klinike poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, v období od 31.01.2014 do 01.02.2014, nebol realizovaný v dostatočnom rozsahu. Pri zhoršení stavu a zvýraznení bolesti neboli realizované kontrolné doplňujúce vyšetrenia. Pri zhoršovaní etiologicky nejednoznačnej brušnej symptomatológie bol pacientovi neštandardne podaný opiát. Rozšírená kardiopulmonálna resuscitácia nebola u pacienta dňa 01.02.2014 realizovaná v súlade s platnými odbornými odporúčaniami Európskej rady pre resuscitáciu z roku 2010. Rozhodnutie bolo žalobkyni doručené dňa 20.03.2015.

50. Po podaní rozkladu žalobkyňou voči prvostupňovému rozhodnutiu, podaním zo dňa 27.04.2015, doručeným žalobkyni dňa 04.05.2015 ju žalovaný vyzval, aby sa dňa 12.05.2015 oboznámila so spisovou dokumentáciou a do tohto termínu predložila prípadné písomné vyjadrenie. Listom zo dňa 04.05.2015 žiadala žalobkyňa o poskytnutie dostatočného časového priestoru na zdokladovanie a objektivizáciu svojich tvrdení (bez stanovenia požadovanej lehoty) a vyjadrila domnienku, že len doložením odborného oponentského názoru vo forme znaleckého posudku môže dôjsť k objektívnemu zisteniu veci. Na žiadosť reagoval žalovaný listom zo dňa 11.05.2015, v ktorom konštatoval, že počas celého konania mala žalobkyňa dostatok priestoru na doplnenie dokazovania. S obsahom spisu za žalobkyňa oboznámila aj dňa 12.05.2015.

51. Dňa 21.05.2015 zasadala poradná rozkladová komisia. Na podklade jej odporúčenia žalovaná vydala žalobou napadnuté rozhodnutie dňa 25.05.2015.

52. Po začatí súdneho konania žalobkyňa doručila správne mu súdu znalecký posudok č. 48/2016, spracovaný dňa 23.02.2016. Z textu predmetného znaleckého posudku vyplýva, že k jeho zadaniu došlo až po vydaní žalobou napadnutého rozhodnutia žalovanej, dňa 04.08.2015.

53. Zadávatel' určil okruh otázok k odbornému posúdeniu postupu žalobkyne pri liečbe pacienta, F. G.. Po popise lekárskeho záznamov a odborných posudkov, znalecká organizácia vo svojom posudku uviedla svoje závery k správnosti postupu z odboru chirurgie a resuscitácie. K otázke podania opiátu po zhoršení zdravotného stavu znalec uviedol, že v dôsledku možnosti šoku z intenzívnej bolesti, je podanie daného lieku opodstatnené. Zároveň uvádza, že ak sa chirurg mal pre operáciu pacienta rozhodovať na základe príznakov, bolo podanie analgetík pre jeho správne rozhodovanie nežiaduce (str. 24 posudku). Znalecký posudok, sa nevyjadruje k nutnosti doplnenia laboratórnych vyšetrení, USG a CT vyšetrení za účelom zistenia dôvodu zhoršeného zdravotného stavu - zvýšenia bolesti v nočných hodinách. Znalecký posudok sa zamerával len na všeobecnú správnosť podávania analgetík v prípade intenzívnej bolesti. V znaleckom posudku je vo vzťahu k spôsobu podania resuscitácie uvedené, že postup non lege artis nebol príčinnou súvislosťou úmrtia pacienta. Dĺžka 20 minút resuscitácie je len všeobecne akceptovaným časom ale nie je direktívne odporúčaná. Pri jej poskytovaní je potrebné zhodnotiť všetky faktory, ako predchorobia pacienta, komorbidity, okolnosti zastavenia krvného obehu, pričom zastavenie resuscitácie subjektívne určuje zasahujúci lekár. Znalecká organizácia skonštatovala, že vstupné vyšetrenie pacienta bolo v danom čase postačujúce, pričom nebolo možné exaktne určiť, kedy došlo k samotnej ruptúre sleziny a je pravdepodobnejšie, že k nej mohlo dôjsť v skorých ranných hodinách dňa 01.02.2014. K otázke existencie všeobecne uznávaného exaktného pokynu upravujúceho spôsob merania dĺžky kardiopulmonálnej resuscitácie je v znaleckom posudku uvedené, že podľa odporúčaní Európskej resuscitačnej rady, resp. všetkých celosvetových organizácií, ktoré vydávajú doporučené postupy pre kardiopulmonálnu resuscitáciu, sú uvádzané presné časové intervaly pre analýzu rytmu, podávanie konkrétnych liekov a z toho vyplýva, že je potrebné adekvátne merať dĺžku a priebeh resuscitácie. Znalecký posudok nedal odpoveď, či v danom konkrétnom prípade bol odporúčaný postup dodržaný. Z predloženej dokumentácie takýto odporúčaný postup nevyplýva.

54. Podľa názoru kasačného súdu, zo strany sťažovateľa boli dodržané postupy ustanovené zákonom, keď za účelom objektívneho zhodnotenia postupu žalobkyne pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti pacientovi, F. G., prizval odborných konzultantov, odborníkov v odbore chirurgia a anesteziológia a intenzívna medicína. Uvedení odborníci jednoznačne pomenovali nedostatky pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti uvedenému pacientovi. Popísali, čo mali službukonajúci lekári vykonať, aby bola starostlivosť poskytnutá správne, aké zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy mali realizovať tak, aby boli dodržané povinnosti určené v § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z.z.

55. Zároveň zistil, že zo strany sťažovateľa neboli porušené práva účastníka konania, keď na základe námietok zaujatosti nevyhlásil prizvaného konzultanta, MUDr. H. z konania, pretože zo strany žalobkyne neboli voči jej osobe vznesené také relevantné námietky, ktoré by spochybňovali jej odbornosť, nezaujatosť k veci alebo k účastníkom konania. Štýl písania a spôsob vyjadrovania, ktoré žalobkyňa v priebehu konania namietala, nemôžu mať vplyv na odbornosť prizvanej osoby a správnosť záverov odborného posudku.

56. Sťažovateľ poskytol dostatok priestoru žalobkyňi, aby sa vyjadrila k priebehu dokazovania, podkladom rozhodnutia, čo bolo z jej strany aj realizované. Až po podaní rozkladu voči prvostupňovému rozhodnutiu žalovaného, žalobkyňa uviedla, že len oponentským znaleckým posudkom možno prispieť k objektívnemu posúdeniu veci a požiadala o poskytnutie bližšie nešpecifikovanej lehoty. Z obsahu spisu je takisto zrejmé, že zo strany žalobkyne bolo zadané vypracovanie znaleckého posudku až po vydaní žalobou napadnutého rozhodnutia, t.j. Viac ako 1 rok od oboznámenia sa so zisteniami prizvaných konzultantov a ich vyjadreniami k vzneseným námietkam. Sťažovateľ umožnil žalobkyňi vyjadriť sa k odborným stanoviskám prizvaných konzultantov, čo bolo zo strany žalobkyne využité a odborní konzultanti zaujali k vzneseným námietkam svoje stanovisko, ktorým potvrdzovali svoje predchádzajúce závery.

57. Kasačný súd sa oboznámil i so znaleckým posudkom č. 48/2016 predloženým žalobkyňou počas súdneho konania, z ktorého však nezistil také rozpory so stanoviskami odborných konzultantov, ktoré

by spochybňovali prijaté závery sťažovateľa v napadnutom rozhodnutí. V znaleckom posudku bola konštatovaná správnosť postupu lekára a jeho určenie diagnózy vychádzajúcej z laboratórnych a zobrazovacích vyšetrení realizovaných pri prijatí pacienta dňa 30.01.2014. Podľa znaleckého posudku, vyšetrenia realizované pri prijatí pacienta nevedli k diagnóze ruptúry sleziny. Znalecký posudok však nereagoval na odborný názor odborného konzultanta, ktorý konštatoval, že zhoršení zdravotného stavu pacienta v nočných hodinách dňa 01.02.2014 napriek podaniu analgetík, mal službukonajúci lekár pristúpiť k vykonaniu nových vyšetrení, ktoré mohli indikovať krvácanie do dutiny brušnej a na ich základe mohlo dôjsť k včasnému operačnému zákroku. V samotnom znaleckom posudku sa uvádza, že v prípade, ak by lekár posúdil vhodnosť chirurgického zákroku, bolo podanie ďalších analgetík nežiaduce. Z uvedeného vyplýva, že znalecký posudok predložený žalobkyňou nie je v rozpore s odborným názorom konzultanta, ktorý posudzoval správnosť postupu službukonajúceho lekára najmä v čase po zhoršení zdravotného stavu pacienta, a to v čase od 02.45 hod., dňa 01.02.2014. Po zhoršení zdravotného stavu pacienta nemožno hovoriť o jeho stabilizácii, a preto nemožno súhlasiť s názorom žalobkyne, že nebol dôvod na ďalšie laboratórne a zobrazovacie vyšetrenia.

58. I keď sťažovateľom prizvaná odborná konzultantka MUDr. H., v súlade s názorom prezentovaným v znaleckom posudku skonštatovala, že ani resuscitácia pacienta v odporúčanej dĺžke by nemala vplyv na úmrtie pacienta, je nutné prisvedčiť zisteniu prezentovanému v odbornom stanovisku, že nebola dodržaná dĺžka resuscitácie pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy a odporúčaniami, čo nebolo zo strany znaleckého posudku vyvrátené. V predloženom znaleckom posudku sa uvádza: „... podľa odporúčaní Európskej resuscitačnej rady, resp. všetkých celosvetových organizácií, ktoré vydávajú doporučené postupy pre kardio-pulmonálnu resuscitáciu, sú uvádzané presné časové intervaly pre analýzu rytmu, podávanie konkrétnych liekov a z toho vyplýva, že je potrebné adekvátne merať dĺžku a priebeh resuscitácie. Zdravotná dokumentácia pacienta a časový priebeh resuscitácie má byť vedený čo najexaktnejšie vzhľadom k tomu, že čas výpadku vitálnych funkcií a následne čas, kedy bola zahájená kardio-pulmonálna resuscitácia (základná, resp. rozšírená), ako aj dĺžka resuscitácie z sú jedným z kotúčových, rozhodujúcich faktorov pre jej ukončenie. Takýto záznam má samozrejme aj nesporný forenzný význam”. Podľa názoru kasačného súdu, okolnosť, že ani odporúčaná dĺžka resuscitácie by nemala vplyv na úmrtie pacienta alebo na zlepšenie jeho zdravotného stavu, nemôže vyvrátiť zistenie, že odporúčaný postup odborných organizácií nebol zo strany žalobkyne dodržaný. Konštatovania uvádzané v znaleckom posudku neboli schopné vyvrátiť závery odborného stanoviska konzultanta k nedodržaniu odporúčaní Európskej resuscitačnej rady, a preto nebol zistený rozpor medzi odbornými názormi konzultanta a znaleckej organizácie.

59. V tejto súvislosti správne konštatoval sťažovateľ, že s postavením odborníkov v príslušnom medicínskom odbore sa už vysporiadal Najvyšší súd SR, napr. v rozsudku č.k. 4Sžo/10/2008 zo dňa 26.02.2009, ako aj rozsudku č.k. 10Sžo/21/2014 zo dňa 15.04.2015. Z uvedeného dôvodu kasačný súd považuje za nedôvodné tvrdenie o nedostatočnom zistení skutkového stavu, ktoré malo spočívať v nenariadení kontrolného znaleckého dokazovania. Vykonávanie dôkazov patrí správnomu orgánu, ktorý v každom štádiu konania skúma, či je potrebné ten ktorý dôkazný prostriedok vykonať. V súlade so zásadou materiálnej pravdy a pri zachovaní zásady účelnosti a hospodárnosti, ak má orgán verejnej správy skutkový stav za dostatočne preukázaný a objasnený, nemusí vyhovieť návrhu na vykonanie ďalšieho dokazovania.

60. Keďže kasačný súd nezistil relevantné rozpory v záveroch odborných posudkov prizvaných konzultantov a znaleckého posudku, nepovažoval právny názor krajského súdu, odkazujúceho na príslušnú judikatúru o potrebe doplnenia dokazovania, za dôvodný.

61. Orgánom verejnej správy prvého stupňa bola žalobcovi uložená pokuta v súlade s § 50 ods. 2 písm. a/ a § 64 ods. 2 písm. b/ zákona č. 581/2004 Z.z., pričom žalobca v podanej žalobe výšku pokuty nenamietal.

62. Kasačný súd záverom upriamuje pozornosť krajského súdu na správne označenie žalovaného, ktorým je Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a nie Predsedníčka Úradu pre dohľad nad

zdravotnou starostlivosťou. Predsedníčka Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou vykonáva funkciu štatutárneho orgánu žalovaného a koná v jeho mene (§ 22 zákona č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, dohlade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov), čiže nie je v danom konaní samostatným procesnoprávnym účastníkom konania. Nesprávne označenie žalovaného, ktoré však obsahuje nespochybniteľne identifikačné údaje žalovaného subjektu, nezameniteľné s inou právnickou osobou však nepovažuje kasačný súd za takú vadu, ktorá by spôsobila nezákonnosť rozsudku krajského súdu a táto vada nebola preto dôvodom na zrušenie rozhodnutia správneho súdu.

63. Na základe uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná a preto rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7S/98/201592 zo dňa 27. októbra 2017, podľa § 462 ods. 1 S.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

64. Krajský súd v Košiciach v ďalšom konaní rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania podľa § 467 ods. 3 S.s.p..

65. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.